

Ludmila talar i färg och sten

NÖJE & KULTUR 2008-11-24 | Uppdaterad 2008-11-24

Made in Scandinavia

Ludmila Pawlowska

Måleri, skulptur

Stora hallen, Kulturcentrum, Ronneby

Till 18 januari 2009

konst

Den rysk-svenska konstnären Ludmila Pawlowska visar det Sverige hon upplevt och det Ryssland hon minns med sin utställning Made in Scandinavia i Ronneby.

Utställningen hade vernissage i Stora hallen på Kulturcentrum i lördags.

Verken är stora, en korsbefruktning mellan skulptur och måleri.

Foto: Jens Bagge

Nej.

Nej till kriget

av Ludmila Pawlowska. Tomma patronhylsor blir symbolen för det krig hon önskar bort. I mitten har hon gjort en blomma av järnskrot.

Foto: Marcus Palmgren

I Ronneby. Ludmila Pawlowska i det nordiska ljuset, sedd i
Universums oändlighet

. Verket ingår i utställningen på Kulturcentrum i Ronneby,

Foto: Jens Bagge

Ditt ansikte söker jag. Skulpturmåleri av Ludmila Pawlowska.

Foto: Jens Bagge

Ensam. Detalj från verket Ensamhet.

– Jag har fascinerats av det nordiska ljuset och av den svenska naturen, säger Ludmila Pawlowska på flytande svenska.

Hon kom till Sverige från Kazakstan 1993 och bor i Skövde. Hon kallar sin konst tredimensionellt måleri, men mycket är stora skulpturer som står fristående på golvet.

Några somrar i början av 2000-talet arbetade hon tillsammans med skulptörer från både Skandinavien och Ryssland.

Hon upptäckte och fascinerades av Kinnekulles kalksten, sten som hon nu använder i sitt måleri. Hon blandar

också granit, marmor, bärnsten, metall och tyg i målningarna.

Ludmila Pawlowska berättar att hennes ryska mor dog i Sverige under ett besök 1997. Detta fick Ludmila Pawlowska att söka sig tillbaka till sina ryska rötter, bland annat ikonmåleriet.

Här har hon hämtat inspiration i färgsymboliken med blått som färgen för livets mysterium, rött för liv och guld för det oskapade ljuset.

Samtidigt bryter hon alla ikonmåleriets strama gränser. Ludmila Pawlowskas verk är abstrakta. Små, små människor kan upptäckas i hennes målningar, ögon finns i flera målningar, de söker sig från målningarna runt till hallens besökare.

– Jag ser utställningen som en resa inåt, en resa om identitet. Den berättar om hur det känns att bo och verka i Sverige, säger Ludmila Pawlowska.

I utställningen ingår även skulpturer som påminner om broar. Hon säger att hon rest broarna, "livets broar", mellan verklighet och drömmar.

Några av hennes målningar är en form av målade dagböcker, "frusen tid", där hon i färgen skriver på olika språk. Hennes målningar ser ut att vara tunga skulpturer. Men i själva verket är utgångspunkten lätta plywoodlådor som hon förvandlar genom flera lager av färg och olika material.

Utställningen har tidigare visats i Baerum kulturhus i Oslo och Dronninglund kunst center i Danmark.

Hon arbetar mycket i det stora formatet och har ställt ut i flera kyrkor bland annat domkyrkan i Bryssel.

Första kontakten med Ronneby konstförening togs av Gunnar Sahlin i Ronneby vid en utställning i Växjö domkyrka.

En del av utställningen är präglad av mycket stora verk i kornblått.

– Det blå står här för Skandinavien, säger Ludmila Pawlowska.

På vernissagen i lördags berättade hon om sitt sätt att uttrycka sig. Då spelade också en rysk pianist, Alexandra Gävert, nu bosatt i Ronneby, tillsammans med flöjtisten Ulrika Ny.

På onsdag kväll visas utställningen av Fredrik von Platen, Ronneby konstförenings ordförande, och Ronnebys kultursekreterare Kirsti Emaus.

Jane Betts

jane.betts@blt.se